Äta blodpudding?

Spara som PDF

Fråga:

Tjena Lennart! Lysande sida du har fått ihop. Jag måste ställa en fråga som på ett sätt känns banal, och på ett annat sätt väldigt viktig. Frågan gäller blodpudding. Jag tycker att frågan är banal, p.g.a att jag inte anser att man äter/dricker blod genom att äta blodpudding. Visst får man i sig blod, men det får man ju via en blodig biff också t.ex. Samtidigt känns frågan viktig, eftersom Gud kanske anser att minsta droppe blod man får i sig, innebär att man klart gått emot Guds ord i fråga om vad man får förtära. Man kanske inte får äta en blodig biff eller dylikt heller? Jag är en av de få, som faktiskt tycker att blodpudding är gott, men naturligtvis kan jag avstå från att äta, om jag blir övertygad om att det är förbjudet att förtära denna "blodiga" rätt.

Svar:

Tjena på dig blodpuddingälskare!

Ja, det var en annorlunda fråga, men inte helt ointressant för en som läst Bibeln. Jag gillar också blodpudding, men eftersom övriga familjen inte gör det så blir det ingen blodmat här hemma längre. När jag gick i skolan (typ på 70-talet) så var det en vanlig maträtt i bamba (betyder skolmatsal i Göteborg) och då var det ingen som klagade på det. Blodpudding med lingon var en av mina favoriter på den tiden. Nu vet du därmed vad en bamba-tant är.

På ett sätt är din fråga enkel eftersom både Jesus och Paulus förklarade all mat ren, anser jag. Paulus har långa utläggningar om detta i både Romarbrevet 14 och i 1:a Korinterbrevet kapitel 8 och kapitel 10, men jag tar bara med ett Bibelord av Paulus här. Först ett ord från Jesus

> Matt 15:11: "Det som kommer in i munnen gör inte människan oren. Men det som går ut ur munnen, det orenar henne."

Sedan Paulus:

> Kol 2:16: "Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller ifråga om högtid eller nymånad eller sabbat."

Jag säger allt oftare att kristen tro handlar om att "vandra i anden". Det handlar om att leva så som Gud leder, i avspändhet, i förtröstan, i ett barnaskap och i en "glädjens lydnad". Det är så det kristna livet är tänkt att levas. Gud har ju skrivit sin lag i våra hjärtan. Han har gett alla sanna Jesu lärjungar den Helige Ande, Hjälparen för att hjälpa oss att leva efter hans vilja. Han har alltså själv tagit på sig ansvaret att leda oss till ett liv som stämmer med hans vilja - och därmed med de bud han har för oss kristna. Filipperbrevet 2:13 är ett sådant Bibelord att vila i:

> "Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske."

Så Gud tar ansvaret om vi förtröstar på hans nåd över våra misslyckanden och på hans ledning. Det är att leva i tro

För mig innebär detta då - och jag tycker det är precis det Paulus försöker säga i sina brev - att jag handlar efter det mått av tro jag har. När det gäller att äta blodmat så gör jag det ifall jag inte upplever några problem med det. Har jag betänkligheter skall jag avstå. Det som jag gör mot min tro är synd, eftersom jag då gör något som jag tror är fel. Det här ger oss friheten att handla utifrån vår egen övertygelse (ihop med Bibelns Ord) och inte utifrån vad andra tycker.

Sedan säger Paulus också att vår frihet inte får äventyra andras tro. Om min frihet gör att andra vacklar i sin tro eller tar illa vid sig, ja, då skall jag avstå att göra det som leder till denna konflikt.

Hade det nu inte varit för de Bibelord vi har i Apostlagärningarna 15:20 (samma sak i 15:29 och 21:25) så hade det hela varit helt klart.

> Apg: 15:19-20: "Därför anser jag att vi inte skall göra det svårt för de hedningar som vänder sig till Gud utan endast skriva till dem att de skall avhålla sig från sådant som orenats genom avgudadyrkan, från otukt, från köttet av kvävda djur och från blod. "

Här uppmanar alltså apostlarna i Jerusalem oss hednakristna (kristna som inte varit judar från början) att bland annat avstå från mat med blod i. Vi måste alltså fundera över vad de kan ha avsett med detta, och orsaken till föreskriften. Bibeln skall ju inte motsäga sig själv, och vår tolkning får inte motsägas av andra

Bibelord. Kanske nyckeln till förståelsen bl.a. ligger i vers 15:21:

> "Ty Mose har i tidigare släktled haft sina förkunnare i alla städer, då han föreläses i synagogorna varje sabbat."

Den här uppmaningen skrev apostlarna i ett brev som Paulus fick med sig till de hednakristna bröderna i Antiokia i Turkiet. Vid den här tiden fanns det redan judar i de flesta städer inom Romarriket. Ett problem som den första kristna församlingen brottades med var att det kom självutnämnda apostlar och försökte föra de hednakristna in i judiska seder och bruk, och till att hålla hela Lagen (Torah) med omskärelse och allt. Sådana försök till "judaisering" av kristna ser vi även idag i kristenheten. Brevets avsikt var troligen därför att visa att apostlarna i Jerusalem inte ville lägga några sådana bördor på de nykristna hedningarna. De var frälsta av nåd, och inte av laggärningar. Så en tolkning är att apostlarna endast ansåg att de hednakristna skulle avhålla sig från "köttet av kvävda djur och från blod" för att de inte skulle stöta sig med judarna på orten. De ville undvika konflikter, precis i enlighet med det Paulus också sa. Det var alltså inte en frälsningsfråga. Det handlade om hänsyn till judarna på orten, och kanske främst till judar som hade blivit Jesus-troende. En kanske bättre tolkningsvariant kan vara denna: I de första församlingarna fanns både hednakristna och judar som blivit kristna. Judar som hade kommit till tro på Jesus fortsatte att leva efter Lagen (Torah), inte för frälsningens skull, men för att de just var judar och hade blivit ålagda av Gud att hålla Lagen. Därför avstod dessa judar också fortsättningsvis från bl.a. mat med blod i. De fortsatte med andra ord att äta kosher. Om nu desa Jesus-troende judar och hednakristna skulle kunna ha måltidsgemenskap med varandra (i hemmen och i församlingen, vilket var vanligt) så var det ju tvunget att antingen laga två olika måltider, eller att laga allt kosher. Så kanske det var p.g.a. detta som apostlarna rekommenderade de hednakristna att inte äta blodmat. De ville inte äventyra deras gemenskap.

Så därmed tycker jag att du kan äta din blodpudding om ditt samvete tillåter dig och din omgivning inte vacklar i sin tro när du gör så.

/Lennart